

Lad mig til sidst spørge: Hvad er det så, der lige nu gør det så nødvendigt at få gennemført det her forslag? Jo, det er, står der i beslutningsforslagets bemærkninger, at vi lever i en stadig mere globaliseret verden – en globaliseret verden!

Jamen jeg har godt lagt mærke til det. Jeg vil sige, at efterhånden tænker jeg, hver gang jeg ser på en globus: Hvor er den dog blevet global, hvor er Danmark dog blevet dansk, og hvor er hr. Søren Søndergaard dog blevet utrolig Søndergaardsk.

Jeg vil sige, at det er den slags principielle overordnede statements, der er utrolig perspektivrige og har en enorm argumentationskraft.

Kl. 16.55

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Der er ingen tvivl om, at nogle mennesker såvel danskere som herboende udlændinge indimellem har store problemer med noget så naturligt som at få familiemedlemmer på besøg, hvad enten det er på ferie eller i anledning af en fødselsdag, en konfirmation, et bryllup eller en anden stor begivenhed i familien.

Der kan være store besværigheder med at få et visum til Danmark, men jeg bliver nødt til at sige, at der efter min og Det Konservative Folkepartis mening er gode grunde til at have en stram visumpraksis.

Der er et utroligt stort pres på den vestlige verden af mennesker, der vil gøre alt for at få en fremtid i et vestligt velfærdssamfund. Det pres forsøger vi at modstå ved en stram udlændingelovgivning.

Et retskrav af den art, forslagsstillerne her foreslår, kan ikke undgå at give risiko for misbrug, og det er en risiko, vi i Det Konservative Folkeparti ikke mener, at vi skal løbe. Et visum skal gives efter individuel vurdering af ansøgeren og begrundelsen for besøget og ikke via et retskrav.

Noget helt andet er, at der, som ministeren også anfører, er behov for ændringer i reglerne om visumtildeling. Som konsekvens af, at vi lever i en mere og mere globaliseret verden – se nu tænkte jeg jo meget længe over, om jeg nu kunne finde et andet ord og en anden beskrivelse, men det korte af det lange er, at vi lever i en verden, hvor det er let at rejse jorden rundt, det er oven i købet ikke voldsomt dyrt, og hvor der heldigvis

er relationer mellem mennesker på kryds og tværs af landegrænser, så jeg vil stadig bruge ordet globaliseret – kan det give anledning til, at man skal tænke nærmere over at justere visumpolitikken.

Derfor vil vi se positivt på, at flere på visse betingelser får visum, men beslutningsforslaget kan vi altså ikke støtte.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Aage Frandsen som ordfører.

Aage Frandsen (SF):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på SF's vegne fremføre, at vi støtter princippet i dette beslutningsforslag.

Det er jo sådan med beslutningsforslag, at de kan anskues ud fra, om man er hundrede procent enig i det og siger, at det skal vedtages i Folketinget, som det ligger. Man kan også anskue beslutningsforslag ud fra, at man er enig i tankegangen, intentionen i det, men at det godt kan være, at det ikke er helt færdigt, og at der er nogle ting, som ikke er undersøgt hundrede procent. Ud fra den sidste betragtning mener jeg også, at man skal vurdere beslutningsforslagene. Er man enig i intentionerne i det, så skal man også tilkendegive de synspunkter.

Så kan jeg forstå, at der er nogle, der mener, at det er rigtig godt, at Danmark er et så lukket land som overhovedet muligt, og at der helst ikke skal komme nogen herind overhovedet, fordi vi har det godt hos os selv, og vi har det bedst med hinanden, når vi ikke udsættes for, at der er andre mennesker, der kommer hertil. Vi må dog stadig væk, har jeg forstået, godt se tv fra andre lande, så vi alligevel får nogle indtryk derfra.

Alligevel er der ordførere, der siger, at vi altså skal lempe reglerne. Der kan jeg forstå, at det siger Det Konservative Folkepartis ordfører, og det siger Socialdemokratiets ordfører også. Så er det jo helt afgørende at se på, hvad det er, der i dag bør ændres, for at vi synes, det bliver mere smidigt. Det næste er, hvad det er for nogle problemer, der ligger i beslutningsforslaget, for at man kan gennemføre det.

Så anføres det, at man for det første ikke kan give et retskrav. Det er så ikke til alle mennesker, indimellem får man indtryk af, at det er sådan noget med, at nu får alle mennesker pludselig et retskrav. Nej, det er altså til nogle nære familiemedlemmer.